



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 58. Et dicit illis dormite iam & requiescite. v. 45.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

tuam gratiam moueatur, ut acceptet, quod bonum illi est, & æternum; modicum vero tribulationis quod in præsentie est, spernat, ut mereatur præmia æterna.

s. 58. Et dicit illis dormite iam & requiescite. v. 45.

Quasi diceret: absolu pro vobis luctam internam, resolu me plenissime in mortem, viætima pro vobis cedenda & offenda iam parata est, iam causam certe aliquam habetis dormiendi, quam antea non habuistis, nec sciuistis, & hoc dicto: reuera eos permisit dormire. Ipse autem pro eis in excubis stetit. O quid tunc piissimus Dominus cogitauit? liqueſce cor meum & anima mea super benignitate Iesu tui, saluatoris tui, pastoris tui, custodis tui &c.

Domine Iesu Christe immensam tuam benignitatem agnosco plane que sentio, nec habeo verba apta quibus sensum animi mei eloquar, Spiritus meus non manet in me, sed transit in te, ubi melius est quam in me. Excipe me Iesu, Iesu.

s. 59. Ecce appropinquauit hora & filius hominis tradetur in manus peccatorum? v. 25.

Cum aliquantum quietuerint discipuli, Domino super eos excubante & præstolante adventum Iudæ & cohortis, ait: Ecce, Apostoli mei, usque modo non credidistis mihi vos excitanti, & serio monenti ut vigilaretis, nec cordi habuistis periculum eminens, Ecce, adeſt, hostis; adeſt enim illa hora quæ fuit ab æterno Patre statuta in qua capi & tradi debeo in manus peccatorum. Non solum hominum, sed eorum qui per excellentiam quandam sunt peccatores, nempe Dæmonum, qui Iudam & turbas in hoc actu regere permisisti, intravit enim princeps eorum in cor Iudæ, & horum nequitiae hoc opus erat.

Domine Deus meus, misericors super omnia, qui scis omnia & imples omnia, tibi soli constat hora exitus mei, utinam tunc somnolentus non inueniat, sed a te admonear, ut vigilans & paratus me vocanti sistere quem stricto Iudici, ad reddendam rationem de omni cogitatu, dicto, factaque dierum vita meæ. Obscuro te, pie Iesu, ut antea & tunc veram mihi pro peccatis meis infandas contritionem, cor meum lapideum emollias ad compunctionem, accendas ad deuotionem & tui desiderium. Oculis meis tribuas lacrimarum abundantiam ut nocte & die plangam iniuriam & contumelias, quas tibi irrogavi & innumera peccata quibus ostendi te, Domine

Deus